

-Sí tia, jo de Planoles me'n recordo molt! Allà tots jugant al psicòleg...

-No me'n recordo d'anècdotes ara eh... estic super bloquejat! (ho diu mentre fa una cosa random amb paperets que ha trobat per la taula, és la seva essència)

-Home jo si! Encara me'n recordo quan sent Raiers algú va arrencar un arbre... Després de tenir una conversa que amb orgull ens felicitàvem perquè en aquesta excursió no havíem trencat coses i les caps podien estar molt orgulloses!

-També hauríem de posar que ja podem entrar sense problemes a les cases de colònies...

-Ja veus, les teníem totes vetades (o això ens deien les caps), no ens deixaven entrar perquè sempre acabàvem fent malbé alguna cosa.

-I de la via ràpida us en recordeu? O vosaltres no la fèieu?

-Si! Bueno, ens la fèieu, ens agafàveu la motxilla i la tiràveu campo a través per no haver de caminar... Així érem...

-Bua! I els dinars comunitaris del diumenge a les excursions? Sempre hi havia el típic ranci que portava entrapà...

-Bueno, jo em deixava el tupper que menys m'agradava per compartir... apuntant maneres.

-Ostres, també ha de sortir quan la Pueyo li va sortir la font de pus per la cama...

-Ui si! Què tal Meri? Tu vas ser la que ho vas patir més.

-Home Laura, et va sortit molt de pus, em vaig despertar pensant que t'havies pixat... no m'ho podia creure, estava tot el sac xop... i era pus!!! Èpic!

-De Menorca també hem de posar el doble raid!

Us expliquem... ens agradava taaaant fer raid i el fèiem taaaant malament que els caps ens castigaven en fer-ne dos. Amb la mala sort que el segon no va sortir, el lloc on ens deien per dormir estava protegit. Com tot Menorca, només amb dos càmpings en tota la illa. Ah! I també vam anar al terreny de les tendes taronges, sí, allà on ha passat tot el cau! No serem menys...

-Com a cosa típica també podem posar el dial de Barcelona a Sant Cugat.

-Home, jo només ho he fet dos cops eh... com a nena i com a cap.

-Ostres sempre... mític, de fet també el vaig fer en el curs de monis.

-Si tio, em conec el camp de margarides de memòria.

-I al CosmoCaixa? Va haver-hi una temporada que hi anàvem molt.

-Bueno, és el gran recurs pels dissabtes de pluja.

-Ara, la mítica del nostre any de Raiers va ser un fabulós dissabte on els caps ens anaven dient llocs i quan arribàvem ens en deien un altre, no els vam veure en tot el dissabte. Cap sentit pedagògic. A les 19:30h ja érem a casa.

-No hem posat res dels gorgs! Ni de quan ens havíem de dutxar amb capgrossos!

-Ara som més... moderns! No anem a cap terreny sense vàters... on han quedat les letrines, el serrín i el plàstic transparent per tapar-nos?

-Macagun la lala, quin fàstic que feia!